

εἰς τὸ Γυμνάσιον τῶν Ἰωαννίνων. Μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς Τεργέστην ἐπαγγελλόμενος τὸν ἔμπορον. Θιασώτης δὲ τῶν Μουσῶν συνέδεσε στενοτάτην φιλίαν μὲ τὸν Ἀδαμάντιον Κοραῆν διὰ ἐπιστολῶν, καὶ ἐνθά ῥυνε τοῦτο εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν Λίθιοπικῶν τοῦ Ἡλιοδώρου, ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνη. Χάριν δὲ τῶν νεανίσκων ἐδημοσίευσεν τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀνεφάνη ἔνθερμος προστάτης τῆς ἑφημερίδος ὁ *Λόγιος Ἑρμῆς*. Ἀπεβίωσεν ἐν Τεργέστη τὴν 4. Ἰανουαρίου 1818, ἐκπληρῶν τὰ χρέη γενικοῦ Προξένου τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης. Ἴδε τοὺς ἀριθμοὺς 364, 429, καὶ 448.

ΒΕΔΑΡΑΣ (*Νικόλαος*). Λόγιος ἀνὴρ τῆς ΙΗ'. ἑκατονταετηρίδος, ἴδε τὸν ἀριθμὸν 154.

ΒΕΝΔΟΤΗΣ ἢ ΒΕΝΤΟΤΗΣ (*Γεώργιος*). Ζακύνθιος. Ἰδε τοὺς ἀριθμοὺς 194, 210, 211, 230, 232, 239, 244, 278, καὶ 367. Ἰδε δὲ καὶ τὴν βιογραφίαν τοῦ λογίου ἀνδρός τούτου τῆς ΙΗ'. ἑκατονταετηρίδος εἰς τὸ Α'. μέρος τοῦ παρόντος καταλόγου.

BENIAMIN, ὁ *Λεόβιος*, Ἱερομόναχος. Εἰς τῶν ἐπιστημόνων καὶ πεπαιδευμένων ἀνδρῶν τῆς ἐνεσώσης ἑκατονταετηρίδος. Διδαχθεὶς τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐν Χίῳ ὑπὸ Ἀθανασίου τοῦ Παρίου καὶ Τζελεπῆ, μετέβη εἰς τὴν Ἰταλίαν πρὸς τελειοποίησιν τῶν μαθημάτων του

καὶ αὐξήσει τῶν γνώσεών του. Ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ συστήσῃ ἐκεῖ, κατὰ τὸ σχέδιόν του, σχολεῖον, ἐπυρακίνησε τοὺς Κυδωνιάτας νὰ ἐκτελέσωσι τὸν πατριωτικὸν σκοπὸν του, οἷτινες καὶ τὸ ἔκτισαν κατὰ τὸ 1800 ἔτος. Πισλυάρθμοι μαθηταὶ ἔτρεξαν ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ νεοσυστηθὲν σχολεῖον, σχολαρχούμενον ὑπὸ τοῦ Βενιαμίν, ὅστις ἐπαράδειξε τὰ ἐπιστημονικὰ μαθήματα, παραδιδομένων τῶν φιλολογικῶν ὑπὸ ἐνός διδασκάλου καὶ ὑποδιδασκάλου. Δυσαρεστηθεὶς δὲ ἀπὸ τὴν πρὸς αὐτὸν διαγωγὴν προϋχόντων τινῶν Κυδωνικτῶν, ἀνεχώρησε διὰ Βουκουρεστίου ὡς διδάσκαλος τῆς νεοσυσταθείσης σχολῆς ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Καρατζᾶ. Περὶ τὰς ἀρχὰς δὲ τοῦ 1821 ἔτους προσεκλήθη νὰ μεταβῇ εἰς Σμύρνην ὡς διδάσκαλος τοῦ αὐτόθι κηρυγελικοῦ σχολείου. Ἀλλὰ ὁ Βενιαμίν, μεμυκμένος ἤδη εἰς τὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας, ἔδραμεν εἰς τὰς νήσους Ψαρὰ, Ἰδραν, Σπέτζας καὶ εἰς Πελοπόννησον, ἐνθουσιάζων μὲ τοὺς λόγους του, καὶ παρακινῶν ὅλους μὲ τὸ παράδειγμά του νὰ λάβωσι τὰ ὄπλα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως τῆς πατρίδος ἀπὸ τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγόν. Ἐπομένως μὲ γενναιότητα ὑπέφερε τὰς τοῦ καταστραπτικοῦ πολέμου ἐκείνου κακουχίας, καὶ αὐτὴν τὴν